

dotyczących zakresu stosunków, w jakich którykolwiek uczestnik pozostaje do służby wojskowej.

Przestępstwo, przewidziane w § 68 k. k. wojsk., ulega karze pozbawienia wolności do lat pięciu; w § 70 k. k. wojsk. wyrazy „do lat dwu” zastępuje się wyrazami „do lat trzech”. Zresztą ustawa niniejsza nie uchyla żadnych postanowień kodeksu karnego wojskowego.

Zarazem przepisy wojskowego prawa karnego, materalnego i procesowego, obowiązujące w województwach: pomorskiem i poznańskim, rozciąga się na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego; z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy te uważane będą za prawnie ogłoszone.

Art. 116. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i zainteresowanymi ministrami, odnośnie zaś do postanowień karnych — Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 117. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 4 miesiące po jej ogłoszeniu i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

610.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 9 lipca 1924 r.

w sprawie ratyfikacji układu polsko-niemieckiego, dotyczącego praw członków i urzędników Naczelnego Komitetu kolei górnośląskich, podpisanego w dniu 23 lutego 1924 roku w Warszawie.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji układu polsko-niemieckiego, dotyczącego praw członków i urzędników Naczelnego Komitetu kolei górnośląskich, podpisanego w dniu 23 lutego 1924 roku w Warszawie.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień układu właściwym ministrom.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Maurycy Zamoyski*

611.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 26 czerwca 1924 r.

regulujące używanie i ochronę dróg.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89 poz. 656), oraz art. 3 ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji przystąpienia Polski do Międzynarodowej konwencji, dotyczącej ruchu automobilowego, zawartej w Paryżu dnia 11 października 1909 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 85 poz. 762 i z r. 1923 № 86 poz. 668 i 669), zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Pojęcie drogi publicznej w rozumieniu niniejszego rozporządzenia obejmuje nie tylko samą jezdnię, lecz całą szerokość gruntu, zajętego przez drogę, oraz budowle i urządzenia do niej należące, łącznie z pasami przydrożnymi, bądź stanowiącymi przynależność drogi, bądź to pozostawionymi przez właścicieli przydrożnych gruntów wolnymi od uprawy — w myśl art. 11 powołanej ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem zawartych w § 39—55, stosują się do wszelkiego rodzaju dróg publicznych bez względu na to, w czym zarządzie się znajdują, oraz z jakich funduszy są utrzymywane.

Przepisy ruchu publicznego dotyczą ruchu pieszo, pojazdów zaprzęgowych, jazdy na rowerach, jazdy konnej i pędzenia lub prowadzenia zwierząt.

Do ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych stosują się przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 587), które pozostają w swej mocy i obowiązują nadal wspólnie z niniejszym rozporządzeniem.

Przepisy co do przewozu po drogach publicznych materiałów lekkopalnych, wybuchowych, żrących i t. p. zostaną uregulowane oddzielnym rozporządzeniem.

§ 3. Naczelnicy władz administracyjnych II instancji, a w Warszawie komisarz rządu, mogą wydawać szczegółowe rozporządzenia i przepisy w ramach niniejszego rozporządzenia.

II. Zakazy niszczenia dróg.

§ 4. Zabrania się niszczyć i uszkadzać drogi publiczne oraz wszelkie przynależności i urządzenia drogowe.

§ 5. Zabrania się włóczenia po drogach publicznych wszystkich przedmiotów mogących psuć drogę.

Przedmioty takie winny być wiezione na kołach lub saniach.